

HANS FAMILIE BLEV FRELST

Hvert år til jul udkom der et blad fra Elims forlag, som hed *Juleevangeliet*, og rigtig mange i menigheden solgte det. Også de unge deltog i salget, og en af dem, der solgte i Ballerup, var Anni Bjerre.

En dag kom hun til et hus på Rådhusvej, hvor der boede en ung familie med tre små børn. Moderen var hjemme og ville gerne købe et blad. Hun spurgte Anni, hvor hun kom fra, og Anni fortalte om kirken.

Damen spurgte, om man bad for syge, og det kunne Anni svare ja til. Så fortalte damen, som hed Inge, at hun havde en lille dreng, der var syg. Han var født med et meget dårligt hjerte og uden tarmåbning. Da han blev født, regnede lægerne ikke med, at han ville overleve, men hun havde bedt til Gud – og han levede. Han måtte dog opereres mange gange.

Hun havde søgt Gud hos Jehovas Vidner, men de troede ikke på guddommelig helbredelse og ville derfor ikke bede for hendes lille dreng. Derfor kom hun der ikke mere.

Anni spurgte, om børnene måtte komme med i søndagsskole, og det fik de lov til. Hans var seks år, og Marianne fem.

Anni tog de to børn med toget, men Hans kunne ikke gå hele vejen fra Nørreport til Elim, så vi måtte skiftes til at bære ham et stykke. Der var heldigvis mange villige hænder.

Inge og hendes mand Jørgen begyndte at komme til aftensmøder, og efter kort tid blev Inge døbt. Hun blev en del af den bedekreds, der samledes hos mor og far, og vi havde et fast bedeemne: at Jesus ville gøre Hans rask.

Inge og jeg blev rigtig gode venner, og det venskab holdt hele livet.

Hans kom med på sommerlejr, og det var en stor udfordring. Da han var født uden tarmåbning, havde han stomi. En lille dreng kan naturligvis ikke selv skifte den, så der måtte en villig sjæl til at hjælpe. Den opgave tog Esther, og hun klarede den rigtig godt.

Hans var omkring otte år på sin første lejr, og derefter kom han med hvert år. Esther tog ham op hver morgen og hjalp ham, og mor, som lavede mad på lejrene, vaskede hans tøj, når det var nødvendigt.

Det er godt, at der findes ildsjæle, som vil gøre en ekstra indsats, så også børn med handicap kan få gode oplevelser i livet.